

הנזק לים המלח - כ-90 מיליון דולר בשנה

שלחו להדפסה

חוקרים בחנו תשע חלופות להצלת ים המלח. לדעתם, לחלופה של הזרמת מים מהים התיכון יש יתרונות כלכליים וסביבתיים, ולחלופה של תעלה מים סוף יש יתרונות פוליטיים. להשאיר את המצב על כנו תהיה לדעתם החלופה הזולה - אך היקרה מכולן
אסף שמואלי

עסק מלוח

הנזק הכלכלי של הימנעות מכל פעולה להפסקת התייבשות ים המלח מוערך בכ-90 מיליון דולר בכל שנה - כך עולה מדו"ח שחיבר מוסד שמואל נאמן של הטכניון, ואשר יעלה לדיון ביום פעילות בנושא ים המלח בכנסת בשבוע הבא.

את "יום ים המלח" בכנסת, ביום שני הקרוב, יזמה השדולה להצלת הים המלח אותה מובילה ח"כ אסתרנינה טרטמן (ישראל ביתנו). הדו"ח שיוצג בדיון בחן תשע חלופות להצלת ים המלח הגווע בכלים סביבתיים, כלכליים ויישומיים.

בין היתר בחן הדו"ח את "חלופת האפס" - הימנעות מכל פעולה לעצירת התייבשות ים המלח. מחברי הדו"ח סבורים כי הנזקים הסביבתיים, נזקים לתירות ולכבישים מוערכים ב-90 מיליון דולר לשנה.

ים המלח המתייבש.
ארכיון צילום: כתרי מעוז

לחצו כאן להגדיל
הטקסט

פעם היו פה מים (צילום: עמית שאבי)

הדו"ח בחן חלופות נוספות - בין היתר הפסקת צריכת מים מאגן היקוות של ים המלח וחידוש המצב ההיסטורי של הזרמת המים בירדן, וכן את החלופה המפורסמת של הזרמת מים מים סוף לים המלח. כמו כן מתייחס הדו"ח לאפשרות הזרמת מים מהים התיכון לירדן ולים המלח, הזרמת מים מותפלים מהים התיכון לירדן ולים המלח, וחלופות הכוללות מפעלי התפלה.

יום ים המלח:

בכנסת רוצים להציל את ים המלח; ואתם? / ynet

ביום פעילות מיוחד בכנסת, ידונו מומחים על גורל הים הגווע, יחתמו על עצומה - לא בדרך שאתם חושבים - וגם ישמעו שיר חדש של מוש בן-ארי. זוכרים איך נראה פעם הים? שלחו לנו תמונות להזכיר לנו

[לכתבה המלאה](#)

מחברי הדו"ח מציינים כי "אין פתרון קל למצב הסביבתי הגרוע בו נמצא ים המלח, אין פתרון אידיאלי, ואין אף חלופה מאלה שנבדקו שאינה כוללת סיכונים, אי וודאות וקשיים". ואולם הם מציינים כי לחלופות של הזרמת מים מהים התיכון יש יתרונות כלכליים וסביבתיים, ולחלופה של תעלה מים סוף לים המלח יש יתרונות פוליטיים וההיתכנות ליישומה גבוהה מהאחרות. יציין כי בעבר הדגישו חוקרים כי למהילת מי ים סוף במימי ים עלולות להיות [השלכות סביבתיות חמורות](#).

מחברי הדו"ח הדגישו כי הנתונים שהם מביאים הינם ברמת אי ודאות גבוהה, מאחר ש"דרוש זמן וכסף

על מנת להגיע לדיוק רב יותר". יתרה מזאת, הם ציינו כי קיים קושי אובייקטיבי לכמת את ההשפעות הסביבתיות השונות עבור כל חלופה, משום שחלק מההשפעות עדיין אינן ברורות. ולמרות זאת טוענים החוקרים כי חוסר הדיוק אינו פוגם במסקנות העיקריות של הדו"ח.

אחת מהן היא זו: "ברירת המחדל - לא לעשות דבר - הינה החלופה הגרועה ביותר מכל הבחינות - סביבתית וכלכלית. לכן יש לחתור למימוש פרויקט הזרמת מים לים המלח כיעד ראשי".

המפלס יורד בכמטר לשנה

בעבר זרמו לים המלח כמיליארד וחצי קוב מים בשנה; כיום זורמים דרך הירדן לים המלח פחות מ-200 מיליון מ"ק, ורובם מים מליחים. במהלך חודש אוקטובר ירד מפלס ים המלח בשבעה סנטימטרים, והוא עומד כיום על 420.54 מטרים. קצב הירידה השנתי עומד על 1.12 מטרים.

החוקרים סבורים כי האפשרות לעצור את תהליך ירידת מפלס ים המלח מצריכה תרומת מים של כ-1.1 מיליארד קוב לשנה, שתתחלק בין ישראל, ירדן, סוריה והרשות הפלסטינית, אולם בנסיבות הפוליטיות הקיימות קשה לראות יישום של תרחיש זה.

"למעלה ממאה שנה מודעים לסכנה ולא

עושים כלום. הים נסוג כמטר בשנה,

והוא כיום חצי ממה שהיה. הגיע הזמן להפסיק לדבר ולהתחיל לעשות", אמר היום ח"כ טרטמן בסיום עיתונאים בים המלח. לדבריה, משימת השדולה בראשה היא עומדת היא להציב את הנושא על סדר היום, ולהמריץ את הגופים הפוליטיים והמדעיים להגיע להחלטה על החלופה הטובה ביותר כדי להציל את ים המוות.

חזרה